

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

כ"ט אדר תשע"ח 1214 (שנה כג')

נושא השבוע: לקראת פסח (ג)

ההפטרה: "כח אמר" (יחזקאל מה)
2-פסוקים "מהשמים כסא" (ישעיה סו)

פרשת ויקרא - שבת הזוהר

"ואם נפש כי תחטא... ולא ידע ואשם ונשא עונו" (ה, יז)

"ואם נפש כי תחטא" - בתחילת הפסוק נכשל אדם בשוגג, וסיים "ונשא עונו" שהוא במזיד, כיצד זה יתכן? הטעם שנכשל בשוגג כיוון שלא ידע כי לא למד את ההלכות וממילא לא ידע את הדין, לכן "ואשם ונשא עונו" - נחשב לו הדבר כעוון במזיד.

חג הפסח קרב ובא וההלכות בו מרובות, וכבר נאמר: שואלין ודורשין בהלכות הפסח 30 יום טרם הפסח, והחכם עיניו בראשו ילמד ההלכות והאיסורים על בוריים שלא יכשל חלילה מחמת חסרון ידיעה שלא יחשב לו ח"ו שוגג למזיד.

האמונה שהביאה לישועה

מעשה שהיה (מפי בעל המעשה הרב ברוך שלמה קונין, שליח חב"ד ומנהל המסדות בחוף המערבי שבארצה"ב)

היה זה בשנת 1958, הרבי מליובאוויטש נהג לתת לאנשים מצות אפיית יד כמתנה רוחנית מיוחדת לפסח. הוא היה עומד במשך שעות, מברך אנשים ונותן להם מצות. בספר הזוהר נאמר כי המצה היא "לחם האמונה" ועצם אכילתה הוא מזון לנשמה. הרבי נהג לתת מצה קודם לכל האנשים שבאו מרחוק, שכן נסיעה במכונית או ברכבת התחתית אינה מותרת בשבתות ובחגים יהודיים, והיה עלי להגיע חזרה הביתה לשדרות ג'רום 167 בברונקס, שהיה די רחוק. כשניגשתי לרבי, הוא נתן לי מצה ושאל אם אני מוכן להביא קצת מצות למשפחה מסוימת, לקחתי את המצות ונסעתי ברכבת התחתית, כשעמדה השמש לשקוע נתקעה הרכבת והיה עלי להמשיך ברגל, בעודי צועד שבתי ושאלתי אנשים איך להגיע לכתובת אותה חיפשתי. מקץ חיפושים מצאתי את הכתובת, היה זה בנין דירות גדול, נקשתי על הדלת, את הדלת פתח אדם בלי חולצה עם כתובות קעקע "מה אתה רוצה?" שאל חדות, "סליחה, אתה אדון כך וכך?" שאלתי. "כן" השיב. הבחנתי בכיכר לחם מונחת על השולחן, בהחלט לא היה זה אוכל מסורתי לסדר הפסח. אמרתי לו: "הרבי שלח אותי", "הרבי? הו, בבקשה תכנס" אמר. המטבח הזעיר הכיל רק שולחן קטן, כמה כסאות ופלטת חמה.

לא הבנתי מה אני עושה שם, בשביל מה אני מביא מצה למשפחה שלא חוגגת את חג הפסח, אח"כ חשבתי שאולי לא זו הסיבה האמתית שבגללה אני נמצא שם, שאלתי את האיש אם הוא רוצה לעשות סדר פסח, הוא הסכים וקרא לאשתו שתכנס, הוא נכנסה בליווי שתי ילדות קטנות וחמודות שגילן 5-6 שנים לערך. שתי הילדות היו עיוורות, התיישבו סביב השולחן, שמתי כיפה על ראש האיש ואמרתי: "טוב, אנחנו עושים סדר!" ניסיתי להיזכר בברכות כסדרן אך היה קשה לעשות זאת ללא הגדה. אכלנו את המצה והשתמשנו במים ובכוסות נייר בתור 4 כוסות יין, ניסיתי לחשוב מה היה עושה הרבי אילו היה כאן. הבטתי בבנות הקטנות ובאימן

העלון מוקדש לרפואה שלמה לשאול בן שרה בתוך שאר חולי ישראל

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בתפילה * סוף זמן ק"ש 8:49-8:44

כניסת שבת: 5:30 יציאת שבת: 6:22 יציאת ש"ס ר"ת: 7:04

ד. מי צריך למכור את חמצו והוא נמצא במקום רחוק ואינו יכול להגיע לבצע את מינוי השליחות למכירה יכול למנות את הרב המבצע את המכירה דרך הטלפון (סידור פסח כהלכתו עמ' רמג-רמז, משכיל עבדי ח"ו סי' ז' ס"ק א, אור לאור ח"ג פ"ט ס"ב, פסח כהלכה לגר"א לוי סי' ז' בשם הגר"ש אלישיב, הגר"ן קרליץ והגר"מ מאזוז, שו"ת הרש"ל לגר"י יוסף ח"א סי' מה).

ה. אף על פי שאין מפרטים את החמץ ואת מקומו המכירה מועילה (ספ"ד ס"טז) ואם פרט את מקומו החמץ, ואחר הפסח התברר לו שהיה לו חמץ בתוך ארון שלא ידע על קיומו, בדיעבד אין חמץ זה נאסר (ק. ילקו"י סי' מ, מכירת חמץ כהלכתו פ"ב ס"ה).

ו. מי שבא למכור חמץ צריך לעשות בביתו מחיצה בינו ובין מוצרי החמץ שרוצה למכור כגון: שיהיו בתוך ארון [את המפתח להצניע], ואין להשאיר ארון גלוי, וכיסוי או פריסת סדין או נייר בלבד אינו מועיל אם הם מתנדנדים ברוח מצויה (ספ).

ז. מי שאינו שומר תורה ומצוות שמכר את החמץ של חנותו או חמצו הפרטי מכירתו מכירה, אך אם הוא ממשיך לעסוק בחמץ בפסח [כגו' שמוכר חמץ] מכירתו בטלה ואסור לקנות ממנו גם לאחר הפסח [ומצוה לפרסמו ברבים כדי למנוע מכשול] (ספ"ה ס"טו).

ח. ישתדל להשתמש במוצרי החמץ בבית שלא יישאר הרבה חמץ עד פסח (ד. ע). בעל חנות הרוצה לקנות קודם הפסח כמות של אטריות, עוגיות, בירה ועוד, כדי שיהיו מוזמנים לו ויוכל למכרם מיד לאחר הפסח, ומוכר את כל החמץ שקנה לרבנות, לא יעשה כן לכתחילה (ק. ילקו"י סי' טו).

הלכות תענית בכורות

א. הבכורים צריכים להתענות ביום ערב פסח, (ש"ע אור"ח סי' תע סעי' א) זכר לנס שניצלו ממכת בכורות, (טור סי' תע) בין שהוא בכור רק לאבא או רק לאימא (ש"ע ספ"ט סעי' א) וכן בכור כהן או לוי (נב"א לו סעי' כה) וכן הבא אחרי נפל, כל אלו חייבים להתענות (נב"א ס"ק ו) אבל בכור שנולד בניתוח קיסרי והבא אחריו אינם חייבים להתענות (נב"א ספ"ט ס"ק ג).

ב. יש אומרים שאפילו נקבה בכורה מתענה בערב פסח, (ש"ע סי' תע סעי' א) ואין מנהגינו כך. (נב"א ספ"ט סעי' כה, נב"א ספ"ט סעי' ח-ה) ואכן בזמנינו שנהגו לפטור את התענית בסעודת סיום מסכת אם היא יכולה בנקל לבוא ולשמוע, ראוי שתעשה כן ואם אינה יכולה להגיע, יכולים לקחת עבודה עוגה וכיוצ"ב מסעודת הסיום (ילקו"י ח"ה עמ' ענפ).

ג. היות ובדורנו ירדה חולשה לעולם, והתענית גורמת להפרעת עריכת הסדר בליל פסח כמצוותו נהגו לפטור את התענית עלי השתתפות בסעודת מצוה [כגון "ברית", "פדיון הבן", "סיום מסכת", סעודת "חתן וכלה"] (שו"ת יב"א ח"א סי' כה).

ד. ילד בכור קטן שמלאו לו 30 יום יש הנוהגים שהאבא מתענה עבורו (ואם האבא בכור האמא מתענה עבורו) (ש"ע ספ"ט סעי' ז בנב"א) ובזמנינו שהמחויבים בתענית יכולים לפטור עצמם על ידי סעודת סיום ראוי שייגעו לסעודת סיום מסכת (חזו"ע עמ' ריד).

ה. החייבים להתענות חייבים להיות נוכחים בשעת סיום המסכת ואז יוכלו לאכול בסעודת מצוה כזית עוגיות (או מהפירות ששם) וע"ז יפטור עצמם מן התענית ואם לא אכלו כזית, י"א שעדיין לא פטור עצמם מן התענית (חזו"ע עמ' ריב) אך אם אינו נמצא שם ורק מביאים לו עוגות מסעודת מצוה לא מועיל וחייב להתענות (ספ). בשעת הדחק יכול להצטרף לסיום דרך הטלפון [ויסיים הסעודה בביתו] (הגדה של פסח לרב שלמה זלמן אויערבך עמ' 51, ילקו"י פסח ח"ב עמ' תשס"ח) [וה"ה דרך מחשב בשידור חי] (ספ).
ו. אסור לבכור לאכול ולשתות לפני שישמוע את הסיום ולכן צריך לזכור שלא לשתות קפה או תה לפני התפילה (מג"א סי' תקס"ק סי' ק, וסי' תקפ"א ס"ק יא).

ז. * סיום מסכת נחשב דווקא כשלמד מסכת של גמרא שלמה בהבנה עם פירוש רש"י אבל אם קרא את המסכת בקריאה בלי הבנה אין זה נחשב ללימוד הראוי לפטור עצמו מן התענית, וצריכים הבכורים לשמוע את הסיום ולהבין אותו (חזו"ע עמ' ריא).

* אם למד מסכת לפני זמן והשאיר רק את הסיום לתענית בכורות – לא נחשב אבל המזדוז בלימודו או מאט בלימודו כדי להגיע לסיום מסכת בתענית בכורות מותר (חזו"ע עמ' רט).
* בשעת הדחק אפשר להקל גם בסיום משניות עם פירוש כגון: רבינו עובדיה מברטנורא (וקצת מעיקר תוספות יום טוב) (ש"ת יב"א ח"א סי' כו) וכל זה כשבא לפטור אחרים, אבל לפטור עצמו בלבד בהנ"ל אפילו שלא בשעת דחק אפשר (מנחת אלכנ"ך סי' כט).

* גם לימוד ספר אחד שלם מן הזוהר הקדוש נחשב כסיום מסכת לענין זה אע"פ שהלומד אינו מבין בענייני הסודות שבו (יב"א ח"א ספ, חזו"ע עמ' ריא). * אם כמה אנשים חילקו ביניהם מסכת מהתלמוד שכל אחד ילמד כמה דפים, סיום כזה אינו פוטר את התענית (חזו"ע עמ' ריא), ואם למד מסכת לבד שלא כסדרה אך למד את כולה פוטר סיום זה את התענית (חזו"ע עמ' ריב).

משרדי "האיחוד" טל': 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

שהיתה בהריון והתחלתי לספר להם כמה דברים שהרבי לימד אותי: "עלינו להתאזר באמונה, באותו לילה שיחרר אלוקים את אבותינו משעבודם והוא הוציא אף אותנו מעבדות לחרות", הבעל והאשה נתלו בכל מילה כאילו הם נזונים מצעם ההקשבה, "בפסח אנו יוצאים את מצרים האישית שלנו ומגיעים לחירות, אלוקים לא שם על כתפיו יותר משאנו מסוגלים לשאת, מרגע שיהודי יודע זאת ומאמין בכך, הוא כבר נגאל..." שרנו שירים עם הילדים והזמן חלף ביעף...

בשעה 01:00 בלילה, השכיבה האשה את הילדות והגיע זמני להיפרד מהם לשלום. שאלתי אותו כיצד הכיר את הרבי, הסתבר כי הוא עובד כמעבד עורות והוא פגש ברב שעבד במחלקה אחרת במפעל הבשר, כיוון שהם סובלים ממחלה הגורמת לילדיהם להיוולד ציבורים ר"ל, הרופא המליץ לעשות הפסקת הריון, האיש היה מדוכא מאוד ולא ידע מה לעשות, הוא פנה לרב הזה שהציע לו שיכתוב מכתב לרבי מליובאוויטש, הרבי השיב לו במכתב ובו כתב שעליהם להאמין באלוים ולהביא את הילד לעולם, "אתה יודע, אשתי ואני לא היינו בטוחים בקשר לכך, איך אנו אמורים להאמין באלוים? איך אנו אמורים לשכוח את המצב ולטפח בליבנו תקווה? לא חשבתי שהדבר אפשרי, אך היום לאחר ששמעתי על האמונה ועל האופן שבו ה' נותן לנו את הכח להתגבר על מצרים הפרטית שלנו, ובכן, עכשיו אנו מבינים..."

כ"ה בנס נולד בשעה טובה ומוצלחת בריא לחלוטין. עם הזמן איבדתי קשר עם המשפחה הזו אך נודע לי כי ילדיהם התחתנו ונולדו להם כמה ילדים, כולם בעלי ראייה תקינה.

הלכות בדיקת חמץ

פינת ההלכה

- א. חז"ל ציוו לבדוק את החמץ בליל י"ד ניסן בצאת הכוכבים [אחרי ערבית] לאור הנר (ש"ע סי' תל"א ס"א) וגם אם בטוח שביתו נקי מחמץ חייב לבדוק ובברכה (סי' תל"א ס"א).
- ב. חצי שעה קודם זמן בדיקת חמץ אסור להתחיל בשום מלאכה, לישון או להתחיל לאכול [אבל עד 50 גר' פת או עוגה מותר. אך פירות, שתיה ותבשיל שאינו מ-5 מיני דגן מותר אפילו יותר מ-50 גר', ואם ביקש מחברו שיזכירו רשאי לאכול פת אף יותר מ-50 גר'. והמחמיר לא לאכול כלל תע"ב] [והטעם: שמא ימשך אחר עניינו וישכח לקיים מצות בדיקת חמץ] ואם התחיל לפני החצי שעה רשאי להמשיך (ש"ע סי' תל"א ס"ב, חז"ע פסח עמ' מ"א). והמחמיר להפסיק ולבדוק תבוא עליו ברכה (ס).
- ג. אין להתחיל ללמוד בהגיע זמן הבדיקה (אם התחיל קודם רשאי להמשיך) (ש"ע ס) מכל מקום ציבור הלומדים בבית הכנסת שיעור קבוע יקיימו את השיעור ועם סיומו יזכירו לכולם לבדוק. (חז"ע ח"ב סי' נט). [והגם לפיר 10 חתיכות קטנות עטופות בפינות הבית ולמוצאם בבדיקה].
- ד. יש לבדוק לאור נר שעווה (ש"ע סי' תל"א ס"ב) או פרפין [המצויים כיום] (חז"ע עמ' מ) ואין לבדוק לאור נר חלב, שמן או אבוקה (ש"ע ס) [וה"ה לשני נרות הקלועים יחד כמו נר הבדלה] (חז"ע ס) ואם בדק בנר חלב ושמן יצא ידי חובה בדיעבד, ובאבוקה לא יצא אפילו בדיעבד צריך לחזור ולבדוק כהלכה (בלא ברכה) (ש"ע ס). וכשאין נר כשר יכול לבדוק בפנס כס (ויכול לברך על זה) (חז"ע עמ' לח).
- ה. אין צריך לכבות את אור החשמל בשעת בדיקת חמץ, ואדרבה תוספת אור עדיפה יותר שעי' כך יכול לבדוק יפה בחורים ובסדקים. (תורת מועדים פ"ג ס"יח).
- ו. קודם שיברך על הבדיקה ייטול ידיו בלא ברכה משום נקיות (פסח כהלכה סי' ד ס"א) [אם ידיו היו לא טהורות כגון: נגע בנעליו וכי"ב]. ממידת חסידות נכון לקחת פרי חדש הטעון "שהחינו" ואחרי שמתחיל קצת לבדוק מברך על הפרי "שהחינו" [להרוויח את אלה הסוברים שצריך לברך שהחינו על הבדיקה] (חז"ע עמ' מה). ובסיים הבדיקה יברך ברכת הנהנין ויאכל הפרי (ס).
- ז. בברכה אחת שמברך על הבדיקה יכול לבדוק כמה בתים או חנויות ואפילו הם רחוקים קצת זה מזה [שאין ההליכה נחשבת הפסק] (ויכוון עליהם בברכה) מכל מקום אם הם רחוקים ממש יכוון בשעת הברכה לצאת יד"ח הברכה רק על הבדיקה שבביתו ויכול לברך שנית על הבדיקה בחנות (סס עמ' מז).
- ח. לפני הבדיקה מברך ואין לדבר עד סוף הבדיקה, [עד אחרי הביטול] (חז"ע עמ' מז). ואם דיבר בין הברכה לתחילת הבדיקה [בדברים שאינם לצורך הבדיקה] חוזר לברך, אבל אם דיבר אחר שכבר התחיל לבדוק קצת אינו חוזר לברך, ואף לכתחילה יכול לדבר אחר שבדק קצת בדברים שהם לצורך הבדיקה (ש"ע סי' תל"א ס"א ומשנ"ב ס"א ה-ו). אם שכח לברך, כל עוד שלא סיים את הבדיקה יכול לברך (בכמה"ל). ואם נצרך לנקייה באמצע יברך "אשר יצר" וימשיך (חז"ע מה).
- ט. אע"פ שהבדיקה נקבה ולוקחת הרבה זמן לא יקוץ בה, ולפי הצער כן השכר ולכן לא יעבור עם הנר בדירה בהעברה בעלמא אלא יעשה בדיקה יסודית (בכ"ח פ"ד לו סעי' ג).

י. אם בעל הבית רוצה, יכול לחלק את חדרי הבית לכמה אנשים וכולם יעמדו לידו בשעת הברכה [ואם לא עמדו לידו אין ראוי שיבדוק] ואח"כ יתפזרו לבדוק. (ש"ע אור"ח סי' תל"ב סעי' ב).

ואם בעל הבית אינו בודק כלל לא יברך להם אלא השליח שאותו מינה לבדוק (חז"ע עמ' מט). ואשה לא תבדוק במקום שיש איש, ובמקום שאין שם איש מעל גיל י"ג שנה תברך תבדוק ותבטל (ותאמר "כל חמירא וחמיעא דאיכא לבעל" וכו' כשהיא נשואה) (חזון עובדיה עמ' נז).

יא. צריך לבדוק בחורים ובסדקים ובכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה. וכל חדרי הבית צריכים בדיקה, אף שברור לו שמעולם לא אכל שם חמץ, וכשיש לילדים קטנים יבדוק גם תחת הארונות והמיטות, בחדר השירותים והאמבטיה (אור לציון ח"ג פ"ז ס"ט).

יב. מי שיש לו מכונית פרטית צריך לבדוקה בליל יד' לאור הנר (ועדיף ע"י פנס כיס משום סכנה) (פסח כהלכה ג ס' ב"ד). אך לא יברך על בדיקתה היות ונפטר בברכה שמברך על בדיקת ביתו ולכן יקפיד לבדוק את מכוניתו סמוך לבדיקת ביתו (ש"ת יח"ד ח"א סי' ה, חז"ע פסח עמ' נב).

יג. הגינה והחצר-כשמסופק אם יש חמץ צריך לבדוק רק בחורים ובסדקים שבפינות ואם יש ודאי חמץ צריך לבדוק את כל הגינה והחצר (ש"ע סי' תל"א ס"ה, משנ"ב ס"ק כה) [המציא שיש חמץ].

יד. גבאי ביה"כ צריכים לדאוג לבדוק את החמץ בבית הכנסת בליל יד' לאור הנר בלא ברכה (חז"ע סס סעי' ה), וכן בבניין משותף צריך הועד לבדוק את חדר המדרגות, המקלט, ארונות החשמל והגז, וטוב שכל השכנים ימנו שליח אחד עבור כולם, ואם הוא יודע שאין השכנים בודקים יבדוק מהכניסה ועד הקומה בה הוא גר (סידור פסח כהלכה סי' יב ס"ה, אור לציון ח"ג עמ' פ) – בלא ברכה. [ויפטרם בברכה שמברכים על בדיקת הבית (חז"ע עמ' ז)].

טו. מקום שאינו רוצה לבדוק (כגון: מקלט, בית-ספר) יכול למכור (את החמץ והמקום שבו) לגוי ויפטר מן הבדיקה [אע"פ שכעת לא נמכר, מ"מ הואיל וסופו להימכר לגוי אינו צריך בדיקה (חז"ע פסח עמ' נ"א)] מ"מ אם אפשר לבצע מכירה מיוחדת לגוי ב-יג ניסן עדיף (פסח כהלכה סס).

וראוי לסגור את המקום במפתח ולהימנע מלהיכנס לשם בפסח (מכירת חמץ כהלכה פ"ב ס"ט).

טז. הנוסע מביתו מלפני הפסח לכל ימות הפסח ורוצה למכור את כל ביתו עם החמץ שבתוכו, יכול למכור את כל הבית חוץ מחדר אחד או חלק ממנו שישיאר כדי לקיים בו מצוות בדיקת חמץ, (פסקי תשובות ס"ב ע"פ ש"ע סי' תל"א ס"ה) ואם יוצא לפני ליל יד' בניסן יבדוק את החדר בלא ברכה בלילה שלפני יציאתו (משנ"ב ס"ק ג, אור לציון ח"ג פ"ז ס"ט, משנ"ב א"ש מלליה סי' תל"א ס"א) ואם נמצא בליל יד' בודק בברכה את אותו החדר (פסח כהלכה סי' ג). ומ"מ בערב פסח יבטל את כל החמץ שברשותו (משנ"ב סס).

יז. המתארח בבית מלון כל הפסח ומקבל את החדר לפני ליל יד' בניסן הרי חייב לבדוק את חדרו בלא ברכה בליל בדיקת חמץ [ויהרהר הברכה בלילה] [ילקו"י פסח ח"א עמ' תפסו-תקע"א].

יח. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויאמר: "כל חמירא דאיכא..." [בעברית: כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתי ולא ביערתי יתבטל ויהיה כעפר הארץ] (ש"ע סי' תל"א ס"ב) ויאמר את הביטול בלשון שמבין (הכמה"ל סס) [שידע לפחות שמבטל ומפקיר את החמץ], אבל אם אינו מבין כלל וחושב שאומר איזה תחינה לא יצא ידי חובה אפילו בדיעבד (משנ"ב ס"ק ט').

הלכות מכירת חמץ

א. מי שנשאר חמץ בבעלותו יכול למכרו לגוי (ש"ע סי' תמ"א ס"ג) באמצעות הרבנות לפני הפסח, ובכך לא יתחייב לבערו [ולאחר הפסח חוזר החמץ לרשותו] (אולרות יוסף פ"ה ס"א). גם מי שסבור שאין לו כל חמץ מן הראוי שיהדר וישתתף במכירת חמץ (מכירת חמץ כהלכה פ"א ס"א) נכון להשאיר קצת חמץ כדי לבערו בערב פסח כדי לקיים מצות "תשבית" לכל הדעות (ס"ב).

ב. יכול למנות שליח עבורו שיחתום במקומו על השטר וימכור את החמץ בשבילו (אולרות יוסף פ"ה ס"ב) וכן אישה יכולה למכור חמץ שלה, וכשהיא נשואה יכולה למכור את החמץ של הבית ברשות בעלה [ובמקרה שאינה יכולה לשאול את בעלה, יכולה בל"ז למכור] וכן יכולה להיות שליחה עבור אחר (סס פ"ח ס"ה). ובדיעבד מועיל למכור חמץ למי שלא ביקש לעשות כן ועל כל פנים יודיע זאת לפני הפסח לבעל החמץ כדי שיתרצה (כה"ח סי' תמ"א ס"ק סח-טט). ולכתחילה אין למכור את החמץ של חברו ללא רשותו ושליחותו (ק, ילקו"י עמ' תקפז).

ג. המוכר בא בעצמו [או שליחו] אל הרב כדי למנותו שליח למכירת חמצו לגוי ומקבל את סודרו ומגביהו לעצמו ותחת זה מוסר לו את הרשות לעשות בחמצו ככל הדרוש כדי לבצע את המכירה של החמץ לגוי וגם חותם על הרשאה זאת בחתימת ידו (סס פ"ח ס"ב-ט) ויש אומרים שנכון לדקדק לשלם לרב איזה תשלום עבור טרחתו במכירת החמץ (ק, ילקו"י ס"ה) [והטעם לכך כדי שיהיה כדון פועל שיידו כיד הבעלים, ושיהיה לו במה לקנות את החמץ במוצאי החג ולא יראה רק בעורמה] (מכירת חמץ כה"ח ס"ז).